

[Forsvarsministeren.]

overfor oversergentens foresatte. De øvrige bemærkninger, det ærede medlem fremsatte, kan jeg besvare derhen, at de besvarelser, der er givet i betænkningen på en række spørgsmål fra det ærede medlem, jo giver tilstrækkelig besked om det, der er spurgt om.

Når det ærede medlem i denne forbindelse mindede om en anden sag, der har været til behandling, om en premierløjtnant i Viborg, er det rigtigt, at det ærede medlem har fået besked om, at vedkommende bataillonschef har forsøgt at skabe en efter hans mening mindelig ordning, men at jeg efter at have fået kendskab til det har givet besked om, at denne sag burde behandles på ganske ordinær vis gennem auditørundersøgelse, og det er mit håb, at denne undersøgelse meget hurtigt kan slutte, idet jeg dog vil sige, at auditørerne i øjeblikket er temmelig godt besat med arbejde. Ikke desto mindre håber jeg, at denne sag snart må kunne være afgjort.

Til den ærede ordfører vil jeg gerne sige, at hans henstilling om, at arbejdet må blive fremmet i det af ham nedsatte udvalg til behandling af eventuelle forslag til ændringer i den militære retsplejelov og straffelov, skal jeg tage til efterretning og søge at få den praktiseret hurtigst muligt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte nogle almindelige betragtninger om selve det foreliggende lovforslag, betragtninger, der kun var en repetition af tidligere fremsatte udtalelser, som også tidligere er imødegået herfra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—4, § 1, således ændret, § 2 og lovforslagets overgang til tredje behandling.

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3841; fremsættelsen findes i tidenden, sp. 2836).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aksel Larsen: Jeg skal ikke bryde med skik og brug og ved denne lejlighed indlede en almindelig debat om statsfinanserne, om finansloven og tillægsbevillingsloven, men

jeg har alligevel forlangt ordet, fordi det forekommer mig at være rette tid og rette sted til at anmode om en redegørelse fra den højtærede finansminister om et bestemt spørgsmål. Jeg tænker på redernes 15 mill. kr.

Jeg har jo ikke været med til nogen af forhandlingerne om disse 15 mill. kr., mit parti har ikke været repræsenteret i de udvalg, der har ført disse forhandlinger, jeg kender sådan set kun sagen dels fra aviserne, dels fra sparsomme debatter her i denne sal. Hvis jeg er rigtigt orienteret og husker rigtigt, ligger det imidlertid sådan, at man i forbindelse med et af de mange skatteforlig forkyndte, at nu skulle bl. a. også skibsrederne betale deres del af den byrde, som man iøvrigt måtte pålægge det danske folk på grund af valutasituationen, den skæve udenrigshandel, oprustningen o. s. v. Man talte om et beløb på mellem 40 og 50 mill. kr., som rederne skulle yde derved, at de skulle gå ind på en nedsættelse af fragterne for de varer, de bragte hjem til Danmark. En nedsættelse af disse fragter skulle eller burde naturligvis give sig udslag i priserne herhjemme, og det ville således komme befolkningen tilgode. Man forlod imidlertid meget hurtigt standpunktet om fragtnedsættelser og forhandlede sig tilrette med rederne om, at de i stedet for at gå ind på fragtnedsættelser skulle yde en kontant sum, om jeg så må sige, en gang for alle til statskassen. Denne kontante sum blev hverken 50 mill. kr. eller 40 mill. kr., men blev i sidste instans på 15 mill. kr. Når man tænker på, at skibsrederne alene i 1951 har haft en indtjening, der ligger 400 mill. kr. over deres indtjening i 1950, må man erkende, at det er et meget beskedent beløb.

Der blev enighed mellem de partier, finansministeren forhandlede med om denne sag, om, at man ville nøjes med de 15 mill. kr., og man traf straks dispositioner til også at bruge disse 15 mill. kr. Nu er imidlertid finansministeren kommet og har bekendtgjort den opfattelse, at rederne skal have lov til at trække de 15 mill. kr. fra på selskabernes respektive selvangivelser, at de altså, fordi disse 15 mill. kr. er ydet, skal få et fradrag i skat, som formentlig vil andrage omkring halvdelen af beløbet. Finansministeren kom i første omgang med et forslag om en tekstanmærkning, i henhold til hvilken skibsrederne skulle have tilladelse til at fradrage de 15 mill. kr. i deres indtægtsopgørelser overfor skattevæsenet. Da der rejste sig modstand mod dette, sadlede han om og erklærede, at efter at han nøje havde overvejet det — ja, jeg refererer stadig det, der er mig bekendt —, var han kommet til